"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ଏହି ଆଖି ଦ୍□ାରା ଯାହା କିଛି ଦେଖା ଯାଉଛି, ସେଗୁଡିକୁ ଦେଖୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଦେଖ ନାହିଁ । ସେଥିରୁ ମମତ୍□ ତୁଟାଇ ଦିଅ କାହିଁକି ନା ସେଥିରେ ନିଆଁ ଲାଗିବାକୁ ଯାଉଛି ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ଈଶ୍□ରୀୟ ଗଭର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ (ସରକାର)ର ଗୁପ୍ତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କ'ଣ, ଯାହାକୁ ଦୁନିଆ ଜାଣି ନାହିଁ?

ଉତ୍ତର**:-** ଈଶ୍□ରୀୟ ଗଭର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରି ଦେବତା କରାଉଛି - ଏହା ହେଉଛି ବହୁତ ଗୁପ୍ତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ଯାହାକୁ ଲୋକମାନେ ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟ ଦେବତା ହେବେ ସେତେବେଳେ ତ ନର୍କବାସୀରୁ ସ୍□ର୍ଗବାସୀ ହୋଇପାରିବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ପୁରା ଚରିତ୍ରକୁ ବିକାର ଗୁଡିକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିଗାଡି ଦେଇଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଚରିତ୍ରବାନ୍ କରାଇବାର ସେବା କରୁଛ, ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ତୁମର ମୁଖ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି କୁହାଯାଉଛି ସେ ସମୟରେ, ନିଜର ସ୍□ଧର୍ମ ଏବଂ ଘର ମନେ ପଡୁଛି କିନ୍ତୁ କେବଳ ଘରେ ବସିଗଲେ ହେବ ନାହିଁ । ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇଛ, ତେଣୁ ନିଶ୍ଚୟ ସ୍□ର୍ଗର ସମ୍ପତ୍ତି ବି ମନେ ପଡିବ । ଓମ୍ ଶାନ୍ତି କହିବା ଦ୍□ାରା ସାରା ଜ୍ଞାନ ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସିଯାଉଛି । ମୁଁ ଆତ୍ମା ଶାନ୍ତ ସ୍□ରୂପ, ଶାନ୍ତିର ସାଗର ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟେ । ଯେଉଁ ବାବା ସ୍□ର୍ଗର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି, ସେଇ ବାବା ଆମକୁ ପବିତ୍ର, ଶାନ୍ତ-ସ୍□ରୂପ କରାଉଛନ୍ତି । ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଉଛି ପବିତ୍ରତାର । ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ ଏବଂ ଅପବିତ୍ର ଦୁନିଆ ରହିଛି । ପବିତ୍ର ଦୁନିଆରେ କୌଣସି ବିକାର ନ ଥାଏ । ଅପବିତ୍ର ଦୁନିଆରେ ୫ ବିକାର ରହିଛି, ଏଥିପାଇଁ ଏହାକୁ ବିକାରୀ ଦୁନିଆ କୁହାଯାଏ । ତାହା ହେଉଛି ନିର୍ବିକାରୀ ଦୁନିଆ । ନିର୍ବିକାରୀ ଦୁନିଆରୁ ସିଡି ଓହ୍ଲାଇ-ଓହ୍ଲାଇ ପୁଣି ତଳକୁ ବିକାରୀ ଦୁନିଆକୁ ଆସିଥାନ୍ତି । ତାହା ହେଲା ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ ଏବଂ ଏହା ଅପବିତ୍ର ଦୁନିଆ । ରାମରାଜ୍ୟ ଏବଂ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଅଟେ ନା! ସମୟକୁ ନେଇ ଦିନ ଏବଂ ରାତିର ଗାୟନ କରାଯାଇଛି । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଦିନ ଏବଂ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ରାତି । ଦିନ ସୁଖ, ରାତି ଦୁଃଖ । ରାତିରେ ବାଟବଣା ହୋଇ ଥାଆନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ରାତ୍ରିରେ ତ କେହି ବାଟବଣା ହୋଇ ନ ଥାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଭକ୍ତି ରୂପକ ରାତ୍ରିକୁ ବାଟବଣା ହେବା କୁହାଯାଉଛି । ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ଏଠାକୁ ଆସିଛ ସଦ୍‌ଗତି ପାଇବା ପାଇଁ । ତୁମ ଆତ୍ମାରେ ୫ ବିକାର କାରଣରୁ ପାପ ଥିଲା, ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ମୁଖ୍ୟ ହେଉଛି କାମ ବିକାର, ଯାହାଦ୍□ାରା ମନୁଷ୍ୟ ପାପ ଆତ୍ମା ହେଉଛନ୍ତି । ଏ କଥା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ପତିତ ଅଟୁ । ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାରରୁ ଜନ୍ମ ହୋଇଛୁ । ଏକମାତ୍ର କାମ ବିକାର କାରଣରୁ ହିଁ ସବୁ କ୍□ାଲିଫିକେସନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଯୋଗ୍ୟତା ବିଗିଡି ଯାଇଛି, ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି କାମ ବିକାରକୁ ଜିତିଲେ ଜଗତଜିତ୍ ହୋଇ ନୂଆ ଦୁନିଆର ମାଲିକ ହେବ । ତେଣୁ ମନ ଭିତରେ ଅସରନ୍ତି ଖୁସୀ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ମନୁଷ୍ୟ ପତିତ ହେଉଥିବା କାରଣରୁ କିଛି ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଏହି କାମ ବିକାର ପାଇଁ କେତେ ହଙ୍ଗାମା ହେଉଛି । କେତେ ଅଶାନ୍ତି, ହାହାକାର ହୋଇଯାଉଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୁନିଆରେ କାହିଁକି ଏତେ ହାହାକାର ହେଉଛି? କାହିଁକି ନା ଏଠାରେ ସମସ୍ତେ ପାପ ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି । ଆତ୍ମାରେ ବିକାର ଥିବା କାରଣରୁ ହିଁ ଅସୁର କୁହାଯାଉଛି । ଏବେ ବାବାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ବୁଝୁଛ ଆମେ ତ ବିଲକୁଲ୍ କଉଡି ତୁଲ୍ୟ □ରଥ ନଟ୍ ଏ ପେନୀ ଅର୍ଥାତ୍ ମୂଲ୍ୟହୀନ ଥିଲୁ । ଯେଉଁ ବସ୍ତୁ କୌଣସି କାମରେ ଆସେ ନାହିଁ ତାକୁ ନିଆଁରେ ଜଳାଇ ଦିଆଯାଇଥାଏ । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଦୁନିଆରେ କୌଣସି ଜିନିଷ କାମର ନୁହେଁ । ସଂସାରର ସବୁ ମନୁଷ୍ୟମାତ୍ରଙ୍କୁ ନିଆଁ ଲାଗିବ । ଯାହା କିଛି ଏହି ଆଖିରେ ଦେଖୁଛ, ସବୁଥିରେ ନିଆଁ ଲାଗିଯିବ । ଆତ୍ମାରେ ତ ନିଆଁ ଲାଗିବ ନାହିଁ । ଆତ୍ମା ତ ଯେପରି ଇନ୍‌ସିଓର ଅର୍ଥାତ୍ ସୁରକ୍ଷିତ ଅଟେ । ଆତ୍ମାକୁ କ'ଣ କେବେ କେହି ଇନ୍‌ସିଓର କରାନ୍ତି? ଶରୀରକୁ ତ ଇନ୍‌ସିଓର କରାଯାଇଥାଏ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଯାଇଛି, ଏହା ହେଉଛି ଅବିନାଶୀ ଖେଳ । ଆତ୍ମା ତ ୫ ତତ୍ତ୍□ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଉର୍ଦ୍ଧ୍□ ଦୁନିଆରେ ରହୁଛି । ୫ ତତ୍ତ୍□ରେ ହିଁ ଦୁନିଆର ସମସ୍ତ ସାମଗ୍ରୀ ତିଆରି ହେଉଛି । ଆତ୍ମା ତ କେବେ ତିଆରି ହେଉ ନାହିଁ । ଆତ୍ମା ତ ସର୍ବଦା ରହିଛି । ଆତ୍ମା କେବଳ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ଓ ପାପ ଆତ୍ମା ହେଉଛି । ୫ ବିକାର ଦ୍□ାରା ଆତ୍ମା କେତେ ଅପବିତ୍ର ହୋଇଯାଉଛି । ଏବେ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ପାପରୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ । ବିକାର ଦ୍□ାରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଚରିତ୍ର ବିଗିଡିଯାଇଛି । ଚରିତ୍ର କାହାକୁ କୁହାଯାଏ - ଏ କଥା ମଧ୍ୟ କାହାକୁ ଜଣାନାହିଁ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ପାଣ୍ଡବ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ କୌରବ ରାଜ୍ୟ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଣ୍ଡବ କିଏ, ଏ କଥା ମଧ୍ୟ କେହି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ବୁଝୁଛ ଆମେ ଈଶ୍□ରୀୟ ଗଭର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ଅଟୁ । ବାବା ରାମରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଆସିଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଈଶ୍□ରୀୟ ଗଭର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ କ'ଣ କରୁଛି? ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରାଇ ସତ୍ୟଯୁଗର ଦେବତା କରୁଛି । ନଚେତ୍ ପୁଣି ସତ୍ୟଯୁଗ ପାଇଁ ଦେବତା କେଉଁଠୁ ଆସିବେ - ଏ କଥା କେହି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ ଗୁପ୍ତ ଗଭର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ କୁହାଯାଉଛି । ଦେବତା ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ହିଁ ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଦିବ୍ୟଗୁଣଧାରୀ ଦେବତା କିପରି ହେଲେ, ଏଭଳି ଶ୍ରେଷ୍ଠ କିଏ କରିଲେ? ଦେବୀ-ଦେବତାମାନେ ତ ସ୍□ର୍ଗରେ ରହିଥାନ୍ତି । ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ସ୍□ର୍ଗବାସୀ କିଏ କରାଇଲା । ସ୍□ର୍ଗବାସୀରୁ ପୁଣି ନର୍କବାସୀ ହେଉଛନ୍ତି । ପୁଣି ନର୍କବାସୀରୁ ସ୍□ର୍ଗବାସୀ ହେବେ । ଏ କଥା ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଜାଣି ନ ଥିଲ । ତେବେ ଅନ୍ୟମାନେ କିପରି ଜାଣିବେ । ସ୍□ର୍ଗ ସତ୍ୟଯୁଗକୁ, ନର୍କ କଳିଯୁଗକୁ କୁହାଯାଏ । ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଏବେ ବୁଝୁଛ । ଏହିପରି ଡ୍ରାମା ତିଆରି ହୋଇଛି । ଏହି

ପାଠପଢା ହେଉଛି ପତିତରୁ ପବିତ୍ର ହେବା ପାଇଁ । ଆତ୍ମା ହିଁ ପତିତ ହେଉଛି । ପତିତରୁ ପବିତ୍ର କରାଇବା, ଏହି ଧନ୍ଦା ବାବା ହିଁ ତୁମକୁ ଶିଖାଇଛନ୍ତି । ତୁମେ ପବିତ୍ର ହେଲେ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆକୁ ଚାଲିଯିବ । ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହେଲେ ଯାଇ ସ୍□ର୍ଗ ଦୁନିଆକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ହେବ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ତୁମକୁ ଏହି ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ମିଳୁଛି । ବାବାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ପବିତ୍ର ହେବାର ଅସ୍ତ୍ର ମିଳୁଛି । ଏକ ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ପତିତ-ପାବନ କୁହାଯାଉଛି । କହୁଛନ୍ତି ଆମକୁ ପବିତ୍ର କର । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ ଥିଲେ । ପୁଣି ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇ ପତିତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଶ୍ୟାମ ଏବଂ ସୁନ୍ଦର, କୃଷ୍ଣଙ୍କ ନାମ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ରଖାଯାଇଛି କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟ ଏହାର ଅର୍ଥ କିଛି ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଏଠାରେ କୃଷ୍ଣଙ୍କ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବୁଝାଯାଉଛି । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଦୁଇଟି ଦୁନିଆର କଳ୍ପନା କରିଦେଇଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଦୁନିଆ ଗୋଟିଏ । କେବଳ ନୂଆ ଏବଂ ପୁରୁଣା ହୋଇଥାଏ । ଯେପରି ଛୋଟ ପିଲା ପୁଣି ବଡ ହୋଇ ତା'ପରେ ବୁଢା ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ସେହିପରି ଦୁନିଆ ମଧ୍ୟ ନୂଆରୁ ପୁରୁଣା ହୋଇଥାଏ । ଏ କଥା ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ତୁମେ କେତେ ମୁଣ୍ଡ ପିଟୁଛ । ନିଜର ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ କରୁଛ ନା । ଏମାନେ ମଧ୍ୟ ବୁଝିଛନ୍ତି ନା । ବୁଝିବା ଦ୍□ାରା କେତେ ମଧୁର ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ କିଏ ବୁଝାଇଛନ୍ତି? ଭଗବାନ । ଲଢେଇ ଆଦିର ତ କୌଣସି କଥା ହିଁ ନାହିଁ । ଭଗବାନ କେତେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଏବଂ ଜ୍ଞାନୀ କରାଉଛନ୍ତି । ଶିବଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ଯାଇ ପ୍ରଣାମ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେ କ'ଣ ଅଟନ୍ତି, କିଏ, ଏ କଥା କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଶିବ କାଶୀ ବିଶ୍□ନାଥ ଗଙ୍ଗା... ବାସ୍ କେବଳ କହିଚାଲିଛନ୍ତି । ଅର୍ଥ ଟିକେ ହେଲେ ବି ବୁଝି ନାହାଁନ୍ତି । ତୁମେ ବୁଝାଇଲେ କହିବେ ତୁମେ ଆମକୁ କ'ଣ ବୁଝାଇବ, ଆମେ ତ ବେଦ-ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ସବୁ ପଢିଛୁ । ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ କ୍ରମାନ୍□ୟରେ ଏ ସବୁ କଥାକୁ ଧାରଣା କରୁଛନ୍ତି । କେତେକ ତ ପୁରା ଭୁଲି ଯାଉଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ବିଲକୁଲ୍ ପଥରବୁଦ୍ଧି ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁମାନେ ପାରସ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଛନ୍ତି ତାଙ୍କର କାମ ହେଉଛି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପାରସବୁଦ୍ଧି କରାଇବା । ପଥରବୁଦ୍ଧି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଚାଲିଚଳଣି ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ହୋଇଥାଏ କାହିଁକି ନା ବଗ ସଦୃଶ ହୋଇଗଲା ନା । ହଂସ ଅର୍ଥାତ୍ ପାରସ ବୁଦ୍ଧି ଆତ୍ମା କେବେ କାହାକୁ ଦୁଃଖ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ବଗୁଲାମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ପଥର ବୁଦ୍ଧି ଆତ୍ମା ଦୁଃଖ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ଅସୁର କୁହାଯାଏ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ରୂପେ ଜଣାପଡନ୍ତି ନାହିଁ । ବହୁତ ସେଣ୍ଟରରେ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ଅନେକ ବିକାରଗ୍ରସ୍ତ ଆତ୍ମା ଆସିଯାଉଛନ୍ତି । ବାହାନା କରି କହିଥା'ନ୍ତି ଆମେ ପବିତ୍ର ରହୁଛୁ କିନ୍ତୁ ସେ ସବୁ ମିଛ । କଥାରେ ଅଛି ମିଛ ଦୁନିଆ... । ବର୍ତ୍ତମାନ ହେଉଛି ସଂଗମ, କେତେ ଫରକ ରହୁଛି । ଯିଏ ମିଛ କହି, ମିଛ କାମ କରୁଛନ୍ତି ସେ ଥାର୍ଡ ଗ୍ରେଡ୍ ହେଉଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମ, ଦ୍□ିତୀୟ, ତୃତୀୟ ଗ୍ରେଡ୍ ରହିଛି ନା । ବାବା କହିପାରିବେ - ଇଏ ଥାର୍ଡ ଗ୍ରେଡ୍ର ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି ।

ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ପବିତ୍ରତାର ପୂରା ପ୍ରମାଣ ଦେବାକୁ ପଡିବ । କେତେକ କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ଦୁଇଜଣ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍□ାମୀ, ସ୍ତ୍ରୀ ଏକତ୍ର ରହି ପବିତ୍ର ରହୁଛ - ଏହା ତ ଅସମ୍ଭବ । କିନ୍ତୁ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଯୋଗବଳ ନ ଥିବାରୁ ଏତେ ସହଜ କଥା ବି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇ ପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ଏ କଥା କେହି ବୁଝାଉ ନାହାଁନ୍ତି କି ଏଠାରେ ଆମକୁ ଭଗବାନ୍ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଭଗବାନ କହୁଛନ୍ତି ପବିତ୍ର ହେବା ଦ୍□ାରା ତୁମେ ୨୧ ଜନ୍ମ ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ ହେବ । ଆମକୁ ବହୁତ ବଡ ଲଟେରୀ ମିଳୁଛି । ତେଣୁ ଆହୁରି ଖୁସି ଅନୁଭବ ହେଉଛି । କେତେକ ସନ୍ତାନ ଗନ୍ଧର୍ବି ବିବାହ କରି ପବିତ୍ର ରହି ପ୍ରମାଣ ଦେଉଛନ୍ତି । ଦେବୀ ଦେବତାମାନେ ପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି ନା । ଅପବିତ୍ରରୁ ପବିତ୍ର ତ ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ କରାଇବେ । ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ବୁଝାଯାଉଛି ଜ୍ଞାନ, ଭକ୍ତି, ବୈରାଗ୍ୟ । ଜ୍ଞାନ ଓ ଭକ୍ତି ଅଧା-ଅଧା ଅଟେ ପୁଣି ଭକ୍ତି ପରେ ବୈରାଗ୍ୟ ରହିଛି । ଏବେ ତୁମକୁ ଏହି ପତିତ ଦୁନିଆରେ ରହିବାର ନାହିଁ, ଏହି କପଡା ଓହ୍ଲାଇ ଅର୍ଥାତ୍ ଶରୀରକୁ ଛାଡି ଘରକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଏବେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା । ଏବେ ଆମେ ଯାଉଛୁ ଶାନ୍ତିଧାମ । ପ୍ରଥମ କଥା ଅଲଫ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଲ୍ଲା ବା ବାବାଙ୍କ କଥା କେବେ ବି ଭୁଲିବା ଅନୁଚିତ୍ । ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ ଏବେ ନିଶ୍ଚୟ ହେବ । ବାବା ଆମ ପାଇଁ ନୂଆ ଦୁନିଆ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି । ବାବା ଅନେକ ଥର ନୂଆ ଦୁନିଆ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଆସିଛନ୍ତି, ନୂଆ ଦୁନିଆ ସ୍ଥାପନା ହୋଇଯିବା ପରେ ପୁଣି ନର୍କର ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ନର୍କ କେତେ ବଡ, ସ୍□ର୍ଗ କେତେ ଛୋଟ । ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ଥାଏ ଗୋଟିଏ ଧର୍ମ । ଏଠାରେ ତ କେତେ ଢେର ଧର୍ମ ରହିଛି । ଲେଖା ମଧ୍ୟ ଯାଇଛି ଶଙ୍କରଙ୍କ ଦ୍□ାରା ବିନାଶ । ଅନେକ ଧର୍ମର ବିନାଶ ହୋଇ ପୁଣି ଏକ ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ହେଉଛି । ଏହି ଧର୍ମ କିଏ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି? ବ୍ରହ୍ମା ତ କରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମା ମଧ୍ୟ ପତିତରୁ ପୁଣି ପବିତ୍ର ହେଉଛନ୍ତି । ମୋ ପାଇଁ (ଶିବବାବାଙ୍କ ପାଇଁ) ତ କୁହାଯିବ ନାହିଁ ଯେ ପତିତରୁ ପବିତ୍ର ହେଉଛନ୍ତି । ପବିତ୍ର ଥିବା ସମୟରେ ଏହାଙ୍କର ନାମ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ରଖାଯାଉଛି, ପତିତ ହେଲା ପରେ ବ୍ରହ୍ମା ନାମ ହୋଇଥାଏ । କୁହାଯାଏ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦିନ, ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ରାତି । ଶିବବାବାଙ୍କୁ ଅନାଦି ରଚୟିତା କୁହାଯାଉଛି । ଆତ୍ମାମାନେ ତ ସଦାସର୍ବଦା ରହି ଆସିଛନ୍ତି । ଶିବବାବାଙ୍କୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର କ୍ରିଏଟର ଅର୍ଥାତ୍ ରଚୟିତା କୁହାଯିବ ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ଆତ୍ମାକୁ ଅନାଦି କୁହାଯାଉଛି । ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ଅନାଦି ଅଟନ୍ତି । ଖେଳ ଅର୍ଥାତ୍ ଡ୍ରାମା ମଧ୍ୟ ଅନାଦି ଅଟେ । ଏହା ଅନାଦି ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଡ୍ରାମା ଅଟେ? ସ୍□ ଆତ୍ମାକୁ ସୃଷ୍ଟି ଚକ୍ରର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତ ଓ ଅବଧିର ଜ୍ଞାନ ମିଳୁଛି । ଏହା କିଏ ଦେଉଛନ୍ତି? ବାବା । ତୁମେ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ସନାଥ ହୋଇଯାଉଛ ପୁଣି ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ଅନାଥ ହୋଇଯାଉଛ । ପୁଣି ତୁମର ଚରିତ୍ର ବିଗିଡିବାରେ ଲାଗିଥାଏ । ଏହା ମଧ୍ୟ ବିକାର ଅଟେ ନା । ମନୁଷ୍ୟ ଭାବୁଛନ୍ତି ନର୍କ ସ୍□ର୍ଗ ସବୁ ଏକତ୍ର ଚାଲୁଛି । ଏବେ ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କେତେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବୁଝାଯାଉଛି । ଏବେ ତୁମେ ଗୁପ୍ତ ଅଟ, ଶାସ୍ତ୍ରରେ କ'ଣ ସବୁ ଲେଖିଦେଇଛନ୍ତି । ଜ୍ଞାନର ସୂତା କେତେ ଅଡୁଆ ହୋଇଯାଇଛି । ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ଡାକୁଛନ୍ତି ଆମେ ଅଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଯାଇଛୁ । ଆପଣ ଆସି ଆମକୁ ପବିତ୍ର କରି ଆମର ଚରିତ୍ରକୁ

ସୁଧାରନ୍ତୁ । ତୁମର ଚରିତ୍ର ଏବେ କେତେ ସୁଧୁରୁଛି । କେତେକ ପିଲା ତ ସୁଧୁରିବା ବଦଳରେ ଆହୁରି ବିଗିଡି ଯାଉଛନ୍ତି । ଏ ସବୁ ଚଳଣିରୁ ଜଣାପଡିଥାଏ । ଆଜି ହଂସ ବୋଲାଉଛନ୍ତି, କାଲି ବଗ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ସମୟ ଲାଗୁ ନାହିଁ । ମାୟା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଗୁପ୍ତ ଅଟେ । ଏଠାରେ କ'ଣ କିଛି ଦେଖିବାର କଥା ଅଛି? ବାହାରକୁ ଗଲେ ଜଣାପଡୁଛି ପୁଣି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଶୁଣନ୍ତୀ... ଭାଗନ୍ତୀ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଏତେ ମାତ୍ରାରେ ବିକାରଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି ଯେ ହାଡଗୋଡ ଭାଙ୍ଗିଯାଉଛି । ଏହା ଇନ୍ଦ୍ରପ୍ରସ୍ଥର କଥା ନା । ସବୁ କଥା ଜଣା ତ ପଡିଯାଉଛି । ଏହିଭଳି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ତ ସଭାକୁ ଆସିବା ଅନୁଚିତ୍ । ଅଳ୍ପ ବହୁତ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣିଥିବାରୁ ସ୍□ର୍ଗକୁ ତ ଆସିଯିବେ । କାରଣ ଜ୍ଞାନର ବିନାଶ ହୁଏ ନାହିଁ । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଅ । ଯଦି ବିକାରଗ୍ରସ୍ତ ହେବ ତେବେ ପଦ ଭ୍ରଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ । ଏବେ ତୁମେ ବୁଝୁଛ ଏହି ଚକ୍ର କିପରି ଘୁରୁଛି ।

ଏବେ ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି କେତେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଉଛି ତଥାପି ମାୟା ନିଶ୍ଚିତ ଧୋକା ଦେଇ ଦେଇଥାଏ । ଇଚ୍ଛା ମାତ୍ରମ୍ ଅବିଦ୍ୟା ହୁଅ । କୌଣସି ଇଚ୍ଛା ରଖିଲେ ପୁରୁଷାର୍ଥ ସରିଲା । ୱର୍ଥ ନଟ୍ ଏ ପେନୀ ଅର୍ଥାତ୍ ପାଇପଇସାରୁ ହୀନ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଭଲ-ଭଲ ମହାରଥୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମାୟା କୌଣସି ନା କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଧୋକା ଦେଇ ଦେଇଥାଏ ଯାହାଦ୍□ାରା କି ସେମାନେ ବାବାଙ୍କ ହୃଦୟରେ ସ୍ଥାନ ପାଆନ୍ତି ନାହାଁନ୍ତି । କେତେକ ସନ୍ତାନ ତ ଏପରି ଥାଆନ୍ତି ଯିଏକି ନିଜ ପିତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାରେ ଡେରି କରନ୍ତି ନାହିଁ । ପରିବାରକୁ ମଧ୍ୟ ଶେଷ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ଏମାନେ ମହାନ୍ ପାପ ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି । ରାବଣ କ'ଣ କ'ଣ କରାଇ ଦେଉଛି । ବହୁତ ଘୃଣା ଆସୁଛି । କେତେ ଅପବିତ୍ର ଦୁନିଆ ଅଟେ । ତେଣୁ ଏହି ଦୁନିଆରେ ଆଦୌ ମନ ଲଗାଇବାର ନାହିଁ । ପବିତ୍ର ହେବା ପାଇଁ ବହୁତ ସାହସ ଦରକାର । ବିଶ୍□ର ବାଦଶାହୀ ରୂପି ପୁରସ୍କାର ନେବା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ହେଉଛି ପବିତ୍ରତା । ପବିତ୍ରତାକୁ ନେଇ କେତେ ହଙ୍ଗାମା କରୁଛନ୍ତି । ଗାନ୍ଧିଜୀ ମଧ୍ୟ କହୁଥିଲେ ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳର ପୁଣି ଥରେ ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେଉଛି । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଘରକୁ ଫେରିବାକୁ ହିଁ ହେବ, ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ପରମଧାମରୁ ଏଠାକୁ ଆସିବେ ତେବେ ତ ସମସ୍ତେ ଏକାଠି ଯିବେ । ବାବା ମଧ୍ୟ ଆସିଛନ୍ତି ନା - ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଘରକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ । ବାବାଙ୍କର ଆସିବା ବିନା କୌଣସି ଆତ୍ମା ଫେରି ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ମାୟାର ଧୋକାରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବା ପାଇଁ କୌଣସି ବି ପ୍ରକାରର ଇଚ୍ଛା ରଖିବା ଅନୁଚିତ୍ । ସେଥିପାଇଁ ଇଚ୍ଛା ମାତ୍ରମ୍ ଅବିଦ୍ୟା ହେବାକୁ ପଡିବ ।

(୨) ବିଶ୍□ର ବାଦଶାହୀର ପୁରସ୍କାର ନେବା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ହେଉଛି ପବିତ୍ରତା, ସେଥିପାଇଁ ପବିତ୍ର ହେବାର ସାହସ ରଖିବାକୁ ହେବ । ନିଜର ଚରିତ୍ରକୁ ସୁଧାରିବାକୁ ପଡିବ ।

ବରଦାନ**:-** ସର୍ବଦା ଯୋଗର ଛତ୍ରଛାୟା ତଳେ ଏବଂ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ସୀମା ରେଖା ଭିତରେ ରହୁଥିବା ମାୟାଜିତ୍ ବିଜୟୀ ଭବ ।

ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ହିଁ ଛତ୍ରଛାୟା ଅଟେ ଏବଂ ଛତ୍ରଛାୟା ତଳେ ରହିବା ଅର୍ଥାତ୍ ମାୟାଜିତ୍ ବିଜୟୀ ହେବା । ଯଦି ସର୍ବଦା ଯୋଗର ଛତ୍ରଛାୟା ତଳେ ଏବଂ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ସୀମା ରେଖା ଭିତରେ ରହିବ ତେବେ ଏହା ଭିତରକୁ ଆସିବାର ସାହସ କାହାର ବି ନାହିଁ । ଯେହେତୁ ତୁମେମାନେ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ସୀମା ଭିତରୁ ବାହାରକୁ ବାହାରିଯାଉଛ ତେଣୁ ମାୟା ମଧ୍ୟ ଆପଣାର କରିବାରେ ଅତି ପ୍ରବୀଣ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ଯଦି ସର୍ବଦା ଏହି ସ୍ମୃତିରେ ରହିବ ଯେ ମୁଁ ଅନେକ ଥର ବିଜୟୀ ହୋଇସାରିଛି ଏବଂ ବିଜୟ ମାଳା ମୋ'ର ହିଁ ସ୍ମାରକୀ ଅଟେ, ତେବେ ଏହିଭଳି ସମର୍ଥ ସ୍ମୃତି ରହିଲେ ମାୟାଠାରୁ କେବେ ବି ପରାଜୟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ଯଦି ସର୍ବ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ନିଜ ଭିତରେ ସମାହିତ କରିନେବ ତେବେ ସମ୍ପନ୍ନତାର ଅନୁଭବ ହେବାକୁ ଲାଗିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***